

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 11. decembar 2019. godine

Slučaj br. 2016-17

Milijana Avramović

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 11. decembra 2019. godine u sledećem sastavu:

G. Guénaël METTRAUX, predsedavajući član
Gđa. Anna BEDNAREK, član
Gđa. Anna AUTIO, član

Uz asistenciju:
G. Ronald HOOGHIEMSTRA, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2019. godine,

Nakon razmatranja, odlučuje sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba povodom ovog slučaja je registrovana 30. juna 2016. godine.
2. Pismom 01. jula 2016. godine, komisija je obavestila Misiju da je ovaj slučaj registrovan.
3. Dana 28. juna 2017. godine, komisija je od žaliooca zatražila da dostavi naknadne informacije povodom njene žalbe.
4. Dana 20. septembra i 17. oktobra 2017. godine, komisija je poslala još dva zahteva za naknadne informacije. Komisija nije primila nikakav odgovor povodom ovog slučaja.
5. Dana 08. decembra 2017. godine, komisija je prosledila Izjavu sa činjenicama i pitanjima Šefici Misije (čitaj: ŠM), EULEX-a na Kosovu, pozivajući je da pisanim putem podnese svoje odgovore i zapažanja povodom žalbe najkasnije do 26. januara 2018. godine.

6. Dopisom od 17. januara 2019. godine, od Misije je ponovo zatraženo da odgovori na pitanja do 16. februara 2019. godine.
7. Dopisom od 8. aprila 2019. godine Komisija je ponovo zatražila od ŠM da dâ odgovore na pitanja što je pre moguće.
8. Dana 20. juna 2019. godine, podnosilac žalbe je obavještena da je Komisija još uvek u procesu ispitivanja njene žalbe.
9. Zapažanja ŠM su konačno primljena 30. jula 2019. godine nakon čega su prosleđena žalionicima radi dobijanja dodatnih zapažanja.
10. Dana 05. avgusta 2019. godine, komentari vršioca dužnosti ŠM su prosleđeni žalioцу, i od nje je zatraženo da podnese svoje komentare, ukoliko ih ima, najkasnije do 06. septembra 2019. godine.
11. Žalilac nije iskoristila priliku da odgovori na podneske Misije.

II. ČINJENICE

12. Činjenice, kao što se vidi iz žalbe, mogu se ukratko opisati na sledeći način.
13. Dana 19. juna 1999. godine, oko 07.30 časova, suprug podnosioca žalbe, Milorad Avramović, kidnapovan je sa još četvoricom muškaraca i jednom ženom u ulici Starca Vujadina 3/1, Tamnik, Mitrovica. Za vreme otmice on je pomagao gore pomenutoj ženi da se kamionom iseli iz kuće iz južnog dela u severni deo Mitrovice.
14. Otete osobe su odvedene u drugoj obližnjoj kući u Tamniku, Mitrovica, gde su ispitivani nekoliko sati. Nakon toga su trojica muškaraca i žena predati vojnicima KFOR-a. Vojnici KFOR-a su kontaktirali UNMIK-ovu policiju koja ih je prebacila na severnom delu Mitrovice. Milorad Avramović i vozač kamiona su zadržani preko noći. Vozač vozila je pušten sledećeg jutra. A od tog vremena gubi se svaki trag Miloradu Avramoviću.
15. Žalilac je prijavila nestanak UNMIK-u, KFOR-u, MKCK-u i lokanim ne-vladinim organizacijama u Mitrovici.
16. Dana 14. juna 2000. godine, sestra Milorada Avramovića dala je izjavu svedoka o nestanku njenog brata pred istražnim sudijom u Okružnom Sudu u Leskovcu, Republika Srbija. Ova izjava kao i ostale relevantne informacije se nalaze u predmetnom spisu.

III. ŽALBA I STAV ŽALIOCA

17. Žalilac se u svojoj žalbi ne poziva izričito na bilo koje pravne odredbe za koje tvrdi da su prekršene od strane Misije. Međutim, iz suštine žalbe proizlazi da se žalba odnosi na prava zaštićena članovima 2 (pravo na život) i 3 (zabrana mučenja i okrutnog postupanja) i eventualno 8 (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života) i 13 (pravo na efikasan pravni lek) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (Konvencija).
18. Imajući u vidu blisku porodičnu povezanost između primarne žrtve – Milorad Avramović - i podnosioca žalbe – Milijana Avramović – Komisija konstatuje da se žalilac može smatrati kao sekundarna žrtva navodnih povreda prava i da je, kao takva, potencijalna

žrtva shodno pravila 25(1) Pravidnika o radu komisije. Štaviše, komisija napominje da Misija ne osporava stav žalioca.

IV. ZAKON

19. Na osnovu suštine žalbe, Komisija shvata žalioca da tvrdi da je EULEX prekršio njena prava iz članova 2, 3, 8 i 13 Konvencije.
20. Ista osnovna ljudska prava su garantovana brojnim drugim međunarodnim instrumentima za ljudska prava, uključujući i Međunarodnu Povelju o civilnim i političkim pravima i kao stvar uobičajenog međunarodnog prava.

V. PODNESCI OD STRANE STRANAKA

Žalilac

21. Kao što je ukratko opisano u gornjem tekstu, žalilac navodi da je EULEX na Kosovu, tokom sprovođenja svog izvršnog mandata, trebalo da istraži nestanak njenog supruga a svojom krivicom to nisu učinili te su stoga prekršili osnovna prava kako njena tako i njenog supruga.

Šef Misije (čitaj: ŠM)

22. Dopisom od 30. jula 2019. godine, ŠM je odgovorio na pitanja komisije povodom ovog slučaja.
23. Na pitanje da li je Misija bila svesna postojanja tog slučaja, Misija je rekla da je, u okviru prenosa predmeta sa UNMIK-a na Misiju, dobila nekoliko dokumenata u vezi sa nestankom g. Avramovića. EULEX-ova Jedinica za istragu ratnih zločina (JIRZ) primila je dokumente iz dosijea koji je otvorila Jedinica za nestale osobe UNMIK-a, kao i dokumenta iz dosijea koji je otvorila Jedinica za ratne zločine UNMIK-a. Osoblje Misije na Institutu za sudsku medicinu (IFM/DFM) takođe je primilo niz dokumenata, uključujući neka koja potiču iz francuskog KFOR-a i policijske stanice UNMIK-a u Mitrovici. U vreme predaje spisa predmeta sa UNMIK-a u EULEX, EULEX-ova JIRZ je dobila spis predmeta „ratnog zločina“ koji se odnosi na gospodina Avramovića (koji sadrži dokumente kojima rukovodi UNMIK-ova Jedinica za ratne zločine) i odvojeno dosije za „nestale osobe“ koji se odnosi na njega.
24. Misija je ukazala da, prema svojim zapisima, podnosilac žalbe nikada nije upozorila Misiju na nestanak svog supruga.
25. Što se tiče pitanja koje su mere, ako ih ima, usvojili za evidentiranje, čuvanje i kategorizaciju takvih slučajeva, Misija je dala opsežno objašnjenje procesa predaje predmeta od UNMIK-a i procesa pregleda i kategorizacije istih na nivou Misije.
26. Sve u svemu, predmetni spisi „ratnih zločina“ i „nestalih osoba“ koje je policija UNMIK-a predala EULEX-ovoj JIRZ sadržali su otprilike 800,000 stranica. Pored ovih spisa, UNMIK je takođe predao nekoliko baza podataka, uključujući i jednu za policijske spise „ratnih zločina“ i jednu za slučajeve „nestalih osoba“.
27. U slučaju g. Avramovića, spis predmeta je zapravo sastavljen od dosijea o „ratnim zločinima“ i dosijea o „nestaloj osobi“ pored koga su postojala dokumenta koja potiču iz

drugih izvora (UNMIK) (vidi gore, paragraf 23). Slučaj g. Avramovića UNMIK je klasifikovao kao „otvoren“ ili „na čekanju“, očigledno zbog činjenice da ni on ni njegovi posmrtni ostaci nisu bili locirani.

28. Predmetni spis ratnog zločina vezano za g. Avramovića poslat je 20. marta 2009. godine na proveru i procenu EULEX-ovom STRK.
29. Misija je dodala da ona nije upoređivala niti spajala sadržaje spisa policijskih dosijea o ratnim zločinima i dosijea o nestalim osobama prilikom predaje istih. Kako se čini, prioritet je dat dosijeima „ratnih zločina“ „zasnovan na činjenici da bi sveobuhvatna unakrsna provera svih dosijea zahtevala da se stavi na čekanje, makar delimično, rad na otvorenim istragama nasleđenim od UNMIK-a“.
30. Kategorizacija slučajeva je bila glavni izazov za EULEX zbog važnosti pitanja i neadekvatnosti nekih od klasifikacija UNMIK-a. U trenutku predaje, spis predmeta g. Avramovića bio je spis o „nestaloj osobi“. Kako bi rešili ovaj izazov, EULEX je morao da obavi nekoliko pregleda UNMIK-ovih predmetnih spisa. Ovaj nezgrapnan proces bio je dodatno zakomplikovan pitanjima koja se odnose na osoblje i rekonfiguraciju Misije, što je rezultiralo da u određenim spisima predmeta nedostaju dokumenti, izveštaji ili fotografije.
31. Nakon pregleda od strane Misije, predmetni spis ratnog zločina koji se odnosi na g. Avramovića kategorizovan je od strane STRK-a kao slučaj ratnog zločina/kidnapovanje i dobio je broj od strane STRK-a.
32. Nakon pregleda predmetnog spisa, dana 23. jula 2009. godine, tužilac STRK-a zatražio je od JIRZ-a da sprovede istragu povodom ovog slučaja. Međutim, JIRZ nije postupila po ovom konkretnom zahtevu.
33. Tokom 2010. i 2013. godine sprovedeni su dodatni pregledi EULEX-ove imovine. Misija nije navela da li je i kako to uticalo na slučaj g. Avramovića.
34. U aprilu 2018. godine, spis predmeta koji se odnosi na g. Avramovića predat je nadležnim kosovskim institucijama. Obaveštenje o primopredaji upućeno (tadašnjem) glavnom tužiocu STRK sadržalo je poziv da se povežu sa EULEX-ovom JIRZ vezano za radnje preduzete u vezi sa zahtevom za sprovođenje istrage od jula 2009. godine.
35. U svojim podnescima, Misija je navela da nije bila upoznata ni sa kojim istragama a da su u toku povodom ovog slučaja od strane kosovskih vlasti.
36. Na pitanje da li su rođaci g. Avramovića uključeni u istragu ovog slučaja i da li ih je saslušala Misija, ŠM je rekao da je podnosilac žalbe dao izjave KFOR-u u junu 1999. i policijskoj stanici UNMIK-a u Mitrovici u decembru 1999. godine. A u junu 2004. godine, podnosilac žalbe i otac nestalih saslušavani su u UNMIK-ovoj jedinici za nestala lica. Misija nije imala kontakt sa podnosiocem žalbe ili rođacima g. Avramovića. Čini se da dokumenti iz spisa predmeta ili njihov sadržaj nisu saopšteni porodici g. Avramovića.
37. Na pitanje da li su svedoci ili potencijalni osumnjičeni ispitani, čini se da Misija nagoveštava da EULEX nije sproveo ispitivanja niti obavio slične razgovore.
38. Na kraju, što se tiče prihvatljivosti predmeta, Misija kaže da „ne vidi očigledne razloge za osporavanje prihvatljivosti žalbe po bilo kojem osnovu“. Međutim, Misija poziva Komisiju da „pažljivo razmotri“ da li se može smatrati da je podnosilac žalbe poštovao pravilo šest meseci. Uz to, Misija sugeriše da podnosilac žalbe ne iznosi nikakve konkretne navode protiv EULEX-a i da u svojoj žalbi ne pominje EULEX. Misija stoga

„traži od Komisije da proceni da li se slučaj 2016-17 može smatrati stvarnom žalbom protiv Misije i da se na drugi način ne sme tretirati kao puki i legitiman zahtev za informacije o statusu istrage“.

Odgovor žalioca

39. Žalilac nije iskoristila priliku da dâ odgovor na podneske Misije.

VI. PROCENA KOMISIJE POVODOM PRIHVATLJIVOSTI

Preliminarna stvar

40. Kao preliminarnu stvar, Komisija konstatuje da Misija formalno ne osporava prihvatljivost ovog slučaja već poziva Komisiju da razmotri pitanje da li se podnosilac žalbe pridržava pravila roka od 6-meseci shodno pravila 25, paragraf 3, pravilnika o radu komisije i prirodu njenih podnesaka u vidu žalbe protiv EULEX-a (vidi, *gore*, par. 38).

Mandat Komisije (Pravilo 25. par. 1 pravilnika o radu)

41. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.

42. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravilnika o radu Komisije.

43. Shodno pravilu 25. paragraf 1. iz Pravilnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata.

44. Komisija je već konstatovala da su postupci EULEX-ovih tužilaca i policije deo izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu a samim tim spadaju unutar sfere mandata Komisije (vidi, npr., *K do T protiv EULEX-a*, 2013-05 do 2013-14, 21. april 2015. god., par. 43; *Krlić protiv EULEX-a*, br. 2012-21, od 26. avgusta 2014. god., par. 23; *Y protiv EULEX-a*, br. 2011-28, od 15. novembra 2012. god., par. 35).

45. Misija ne osporava da je tokom određenog vremena bila nadležna za istragu ovog slučaja i da je preduzela određene korake koji se odnose na ovaj slučaj i da je spis predmeta na kraju predala lokalnim vlastima u aprilu 2018. godine. Ovo je taj period zabrinutosti i od značaja za ovaj slučaj.

46. Implikacije promena u mandatu Misije u junu 2018. godine u svrhu ovog slučaja biće rešene, ako je potrebno, u odluci o osnovanosti koju će komisija doneti. Strane se pozivaju da se pozabave tim pitanjem ako žele da daju dalje podneske u vezi sa osnovanošću ovog pitanja.

Da li žalba ispunjava relevantne zahteve forme i suštine ili predstavlja zahtev za informacije u vezi sa stanjem istrage

47. U svojim podnescima, iako direktno ne osporava prihvatljivost ovog slučaja, Misija sugerira da podnosilac žalbe ne iznosi nikakve konkretne navode protiv EULEX-a i da u svojoj žalbi ne pominje EULEX. Misija stoga „traži od Komisije da proceni da li se slučaj 2016-17 može smatrati stvarnom žalbom protiv Misije i da se na drugi način ne sme tretirati kao puki i legitiman zahtev za informacije o statusu istrage“.
48. Zahtevi forme i suštine koji regulišu sadržaj žalbe pred komisijom izneti su u Pravilniku o radu iste (vidi Pravilo 25 i naredna). Ocenjena nasuprot ovog Pravilnika, Misija ne nagoveštava da žalba sadrži bilo kakav formalni nedostatak koji bi uticao na prihvatljivost ovog slučaja.
49. Što se tiče pitanja prirode žalbe i da li se ona odnosi na dela koja se mogu pripisati Misiji, Komisija će istaći sledeće. Prvo, u skladu sa svojim Pravilnikom o radu (i OPLAN-om), Komisija je nadležna samo za procenu pritužbi na kršenje prava *protiv Misije*. Pravilo 25. stav 1. Pravilnika o radu komisije tako predviđa da „[ž]albu može podneti bilo koja osoba osim kadra EULEX-a na Kosovu koja tvrdi da je žrtva kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata“. U tom smislu, podnošenje žalbe komisiji mora biti na snazi i može se odnositi samo na tvrdnju o kršenju prava za koju se kaže da se može pripisati Misiji.
50. Kao drugo, što se tiče suštine žalbe, kao što je vidljivo iz obrasca žalbe koji koriste ovaj i drugi podnosioci žalbe, sve žalbe pred komisijom sadrže tvrdnju o kršenju prava (vidi obrazac žalbe, oznaka B) koja se, prema obrascu za žalbu, pripisuje EULEX-u (vidi obrazac za žalbu, tačka V). Ova žalba je, dakle, pravilna žalba za kršenje prava protiv Misije.
51. Misija je ipak u pravu pošto se čini da se deo olakšice koju žalilac traži odnosi na informacije u vezi stanja istrage povodom ovog slučaja. Ovo će pitanje komisija razmatrati u fazi osnovanosti ovog postupka.

Pridržavanje pravila 6-meseci

52. U svojim podnescima, Misija poziva Komisiju da „pažljivo razmotri“ da li se može smatrati da je podnosilac žalbe poštovala pravilo šest meseci.
53. Shodno pravila 25, paragraf 3, Pravilnika o radu Komisije, podnosilac žalbe je obavezan da svoju žalbu podnese u roku od šest meseci od postupka, odluke ili dela za koje se navodi da je dovelo do ili uključilo kršenje njegovih/njenih prava (vidi, npr., *Gashi protiv EULEX-a*, 2013-22, 07. april 2014. god., par. 10; *Thaqi protiv EULEX-a*, gore citirano, par. 51).
54. U ovom slučaju žalba je pred Komisijom podneta 30. juna 2016. godine.
55. Tada, navodna povreda prava podnosioca žalbe je još uvek trajala u toj meri da okolnosti nestanka njenog srodnika još uvek nisu bile utvrđene i niko nije izveden pred licem pravde. Komisija u vezi s tim napominje da se vrsta povrede prava na koju se žale smatra tekućom ili neprekidnim kršenjem prava. Vidi *D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., I.R. protiv EULEX-a*, 2014-11 do 2014-17, Odluka o prihvatljivosti, 30. septembar 2015. god., par. 78; *Sadiku-Syla protiv EULEX-a*, 2014-34, Odluka o prihvatljivosti, 29. septembar 2015. god., par. 35 i 42. Vidi takođe, u smislu člana 3, ESLJP, *Kurt protiv Turske*, presuda od 25. maja 1998. god., Izveštaji o presudama i odlukama 1998- III, par. 130-134; *Khadzhialiyev i ostali protiv Rusije*, žalba br. 3013/04, presuda od 06. novembra 2008. god., par. 120-121; *Timurtas protiv Turske*, žalba br. 23531/94, presuda od 13. juna 2000. god., par. 95; vidi takođe i Odluku br. 828 od 1984, paragraf 3 (Parlamentarna Skupština Saveta Evrope); *slučaj Masakr Rio Negro protiv*

Gvatemale (presuda od 4.09.2012, Prelimin. prigovor, osnovanost, nadoknade i troškovi), par. 112 *slučaj Gudiel Alvarez i dr. ("Diario Militar") protiv Gvatemale* (presuda od 20.11.2012; Osnovanost, nadoknade i troškovi), par. 191.

56. Već do te mere žalba je podneta unutar okvira roka od 6-meseći zahtevanog pravilom 25(3) pravilnika o radu komisije, a koji počinje da teče od „dana navodnog kršenja prava“.
57. Osim toga, komisija konstatuje da je predmet i spis vezan za isti ostao kod Misije sve do aprila 2018. godine kada je predat lokalnim vlastima. Sve do tada, Misija nije dala nikakvu naznaku podnosiocu žalbe ili bilo kom drugom srodniku g. Avramovića da će zatvoriti ili da je zatvorila ovo pitanje. Umesto toga, iz podnesaka Misije čini se da je zahtev STRK-a za istragu ostao na čekanju sve do tada.
58. Pod tim okolnostima Komisija je uverena da je podnosilac žalbe podnela svoju žalbu pred Komisijom unutar roka od 6-meseći određenog Pravilnikom.
59. Komisija zaključuje da je *ratione temporis* nadležna da razmotri postupke Misije do 14. juna 2018. godine. Nakon tog datuma Misija više nije imala nikakve izvršne odgovornosti u vezi sa tim slučajem. Međutim, aktivnosti sprovedene nakon tog datuma mogu biti relevantne za procenu u kojoj je meri Misija mogla da ispuni svoje obaveze u pogledu ljudskih prava pošto je ova obaveza još uvek obavezujuća za misiju čak i nakon okončanja njihovog izvršnog mandata. Komisija stoga poziva Misiju da se u svojim podnescima pozove na svaki napor koji je ista preduzela da obezbedi da se nad ovim slučajem sprovede istraga (ukoliko ih je i bilo), uključujući i nakon tog datuma.

Nadležnost Komisije ratione materiae

60. Misija ne osporava nadležnost Komisije *ratione materiae* u ovom predmetu i Komisija je zaista uverena sa je nadležna za ovu stvar. Predmet je jasno spadao u izvršnu (istražnu) nadležnost organa Misije, koji su zapravo pregledali spise ovog predmeta i predložili dalju istragu.
61. Shodno ranijim predmetima koji se odnose na slična pitanja, Komisija je uverena da je nadležna *ratione materiae* da obradi ovaj predmet.

IZ OVIH RAZLOGA KOMISIJA JEDNOGLASNO

PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVOM, bez prejudiciranja osnovanosti stvari, žalbu u smislu navedenih povreda članova 2, 3, 8. i 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima;

TRAŽI OD STRANA da razmotre sledeća pitanja:

1. **Podnosilac žalbe:** Molimo vas da pružite informacije povodom sedećeg:
 - i. Da li ste i kakav kontakt imali sa Misijom EULEX ili njenim predstavnicima?
 - ii. Da li imate saznanja o bilo kakvim naporima lokalnih nadležnih organa da istraže ovaj slučaj?

- iii. Da li je Misija prekršila ili doprinela kršenju prava podnosioca žalbe iz članova 2, 3, 8. i 13. Konvencije? Ukoliko jeste, na koji način?
- iv. Koje su posledice – lične, finansijske, pravne i emocionalne – povezane sa nestankom vašeg člana porodice?

2. **Misija:** Molimo vas da pružite informacije povodom sedećeg:

- i. Zašto JIRZ nije propratila zahtev tužioca STRK-a (vidi, gore, par. 32)? da li vam je poznato da li je bilo dalje komunikacije među njima povodom ovog pitanja?
- ii. Zašto Misija nije tražila da stupi u kontakt sa rođacima g. Avramovića?
- iii. Da li je Misija uzela u obzir da obavesti rodbinu nestalih osoba čiji su dosijei prosleđeni lokalnim, kosovskim vlastima, o postojanju tih dosijea?
- iv. Da li je razmotrena mogućnost da rodbina nestalih dobije pristup njima i, ako jeste, koji su uslovi pod kojima se to može dogoditi i preko kojih organa?
- v. Podnesci Misije od 30. jula 2019. godine pokazuju da je beleška o primopredaji uručena (tada) glavnom tužiocu STRK-a sadržala poziv za vezu sa JIRZ EULEX-a po pitanju aktivnosti preduzetih u vezi sa zahtevom za sprovođenje istrage koji datira od jula 2009. godine. Na koje se „aktivnosti“ odnosi obaveštenje? Da li je Misija sprovela istražne radnje u vezi sa ovim slučajem i, ako jeste, koje konkretno?
- vi. Da li su se lokalne vlasti odazvale na poziv Misije koji je sadržan u belešci o primopredaji koja pripada ovom slučaju? Ukoliko jesu, da li su potražili pomoć od Misije?
- vii. Da li je Misija prekršila ili doprinela kršenju prava podnosioca žalbe iz članova 2, 3, 8. i 13. Konvencije? Ukoliko jeste, na koji način?

TRAŽI OD STRANAKA da podnesu bilo koje podneske povodom osnovanosti ovog slučaja najkasnije do 16. marta 2020. godine ili, ukoliko im je potrebno više vremena, blagovremeno zatraže da im se rok produži.

U ime Komisije,

Guénaël METTRAUX
Predsedavajući član

Anna BEDNAREK
Član

Anna AUTIO
Član